21. XI. 1919 5

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D162, Št. 5

Cenjena gospa!

Prosim Vas za neko veliko usluga – če bo to mogoče po Vašem okusu.

Na pritisk vojaške oblasti (najbrž maj. in po dr. Verstovškovi milosti generala) hajstraj me preganja sodnija zaradi podlistka „Človek, ki Vam ga pila“ gam in prosim, da mi ga blagovolite oprostiti, kadar ga ne bodete več potrebovali. V listku le konstatiram dejstvo, ki ga poznajo pri nas vsak otrok in se vsak nad njim zgraža. Konstatiram z veliko žalostjo, ker vem, kako slabo luč nas postavlja to pred Nemci in nemškutarji na Koroškem. Ki, ki ljubijo naše ljudstvo, so odobravali, da sem povedal odkrito besedo, upali so, da bodo oficirji kaj storili proti tej sramotni navadi, a zdaj hočejo mene spraviti v ječo, ker sem to povedal.

Avstrija me je osvobodila, vrgla v ječo, 17 mesecev me imela konfiniranega, a vraj prišodšce me ni postavila. To pravoto si je pribranila Jugoslavija, ki sem postal zaradi nje berač, da nimam doma, ne obleke, dostikrat niče jesti. Sodim, da bi se v Avstriji težko našel državni pravdnik, ki bi upal zavoljo te konstatacije dvigniti tožbo. Ni nas kje. Pri nas, kjer naslicijo gg. državni pravdniki k umom strikofa, ki so ga v Špehbani umorile dame pri pariškem večeru; pri nas, kjer niti ne preiskujejo slučaja Ive Šoajger, 22letne učiteljice, ki so jo ljudje gotovo kaste v Narodnem v hotelu napadli, jo zlorabili do smrti ter vrgli v Dravo.

Nemje dandanes prav, da sem Slovenec. Med vojno sem bil ponošen, ker sem upal, da bodemo, naši še tako tlačeni, stali vedno s ponosno glavo. Zdaj vidim, da smo naj servilnejši, najbolj korumpirani narod na svetu! Kaj ljudje, ki so se vrinili na prva mesta.

Če morete, spravite stvar v hrvatske časnike, morda tudi v „Agramer Tagblatt". A ostro! Za danes: najlepša hvala.

Rokopis pronim nazaj. Najlepše pozdravlja

Finje ob Grabštanju, Koroško, 21/6/19 Vaš vdani Meško